

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Jeg vil indledningsvis sige tak for den pæne modtagelse; gid det dog noget oftere gik sådan med venstres forslag! Jeg forstod, at der var nogle, der havde lidt svært ved at give deres venlighed til kende, men det lykkedes dog.

Dette lovforslag sigter på at afskaffe en uretfærdighed i loven om indskud på etableringskonto. Det er jo sådan, at man ifølge loven som lønmodtager kan indskyde et beløb på en spærret konto med henblik på senere at etablere sig som selvstændig. Men ifølge de gældende regler er det også sådan, at det er en betingelse for at kunne anvende lovens skattebegünstigede ordning, at skatteyderen har bopæl i Danmark. En skatteyder, der opgiver sin bopæl og midlertidigt tager ophold i udlandet f. eks. for at uddanne sig som u-landsfrivillig eller tager ud for at tjene penge til at etablere sig, bliver efter den gældende ordning indkomstskattepligtig af de allerede indbetalte midler.

Det betyder, at en ung mand eller en ung kvinde på 20 år, som tager til udlandet med videre uddannelse for øje, selv om han eller hun har opsparet 4.500 kr. på en etableringskonto det ene år og 9.000 kr. det næste år, såfremt han eller hun opgiver sin bopæl herhjemme, vil blive indkomstskattepligtig af disse beløb, selv om den pågældende 2 år senere agter at vende hjem for at etablere sig. Dette betyder en helt urimelig stavnsbinding af unge, der som led i deres bestræbelser på at kunne etablere sig tager midlertidigt ophold i et andet land.

Forslaget skulle fjerne disse problemer, og jeg er rede til på venstres vegne at se på, om en ændret formulering kunne gøre det teknisk mere uangribeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om an-

dring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering) [af Brixtofte m. fl.].
(Lovforslag nr. L 7. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det lovforslag om kontantvurdering, som venstre og de konservative nu på ny har fremsat, svarer til det, som de to partier fremsatte i 1972, og som da blev forkastet, og til det forslag, som venstre fremsatte i foråret, og som blev forkastet ved tredje behandling den 4. juni 1976. Denne gang er det konservative folkeparti dog på ny medforslagsstiller.

Om baggrunden for forkastelsen den 4. juni 1976 tillader jeg mig at henvise til skatte- og afgiftsudvalgets betænkning over lovforslaget afgivet den 26. maj i år. Heri er fremhævet en lang række uafklarede problemer også i relation til anden lovgivning. Jeg skal ikke her gentage alle disse ting.

Man kan jo nok overraskes over, at man på baggrund af en forkastelse ved tredje behandling her i folketinget i juni måned genfremsætter forslaget. Det skal jeg ikke gøre yderligere bemærkninger til, men det giver mig lejlighed til at fremhæve, at jeg ikke mener, at de gældende regler om vurdering af fast ejendom ikke kan forbedres. I overensstemmelse med den henstilling, der var indeholdt i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning om nedsættelse af en arbejdsgruppe til at foretage en samlet bedømmelse af mulighederne for forbedring af vurderingsreglerne, har jeg nedsat en sådan arbejdsgruppe. Af arbejdsgruppens kommissorium fremgår, at der bl. a. ønskes foretaget en analyse og bedømmelse af gældende vurderingsregler og den nu anvendte fremgangsmåde ved vurderingen med henblik på, om der kan ske en forenkling af systemet til fordel for borgerne og myndighederne og uden tilsidesættelse af afgørende vurderingsmæssige hensyn. Det er herunder bl. a. pålagt arbejdsgruppen at redegøre for fordele og ulemper ved eventuelt at indføre det såkaldte kontantvurderingsprincip i forbindelse med en revision af vurderingsreglerne. I denne forbindelse skal arbejdsgruppen også undersøge, i hvilket omfang en overgang til kontantvurdering giver anledning til konsekvensændringer i den øvrige lovgivning. Jeg har allerede under en tidligere behand-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

ling afsløret, at jeg ikke anser det for realistisk, tværtimod anser jeg det for helt urealistisk at gennemføre en sådan ændring med virkning fra den 1. april 1977.

Men vi har forud for 15. og nu forud for 16. almindelige vurdering på et for sent tidspunkt drøftet denne afgørende ændring, uden at vi har haft problemet og konsekvenserne vurderet til bunds. Jeg skal ikke placere ansvaret herfor på nogen bestemt regering, men nu har vi i hvert fald etableret en arbejdsgruppe og dermed sikret os, at vi i god tid forud for 17. almindelige vurdering får analyseret de problemer, der knytter sig til muligheder for ændringer, herunder også muligheder for overgang til kontantvurderingsprincippet, og det synes jeg egentlig forslagsstillerne skulle notere sig og dermed undlade at søge dette forslag fremmet; der har jo vist sig et flertal imod her i tinget.

Ove Hansen (S):

Her skulle mit partis ordfører, hr. Karl Nielsen, kommentere lovforslaget, men hr. Karl Nielsen er forhindret, og derfor skal jeg komme med nogle bemærkninger. Det er ikke første gang, vi stifter bekendtskab med det, og som ministeren lige har sagt, er det rigtigt, at et flertal i foråret var imod forslaget.

Må jeg sige om dette forslag, som vi har drøftet ret indgående i skatte- og afgiftsudvalget, at det indeholder mange problemer, som jeg ikke tror forslagsstillerne rigtig har overvejet. Skal man have en kontantvurdering, skal man vel se på, om vurderingsreglerne kan tilpasses en kontantvurdering. Det er vel også rimeligt at tage hensyn til formueforhold og gældsforhold i ejendommene, alt det skal med i overvejelserne.

Jeg vil gerne sige som ministeren, at da vi har en arbejdsgruppe, der nu ser på dette store, indviklede problem, ville det være nærliggende, at vi, inden vi går videre, først hørte, hvilket resultat denne arbejdsgruppe kom til, og derfor vil jeg gerne ligesom ministeren sige, at det må vi afvente først og fremmest. Men lad mig lige tilføje, for at det ikke skal kunne misforstås, at det vil være umuligt at få sådanne ændringer i gang ved 16. almindelige vurdering. Først derefter kan vi se nærmere på det.

Kirsten Jacobsen (FP):

Da lovforslaget sidste gang blev behandlet, tilsagde fremskridtspartiet det en velvillig

støtte, og det vil vi også gøre denne gang, men jeg vil ikke undlade at gøre forslagsstillerne opmærksom på, at det ikke er de vises sten, man har fundet. Hvis vi ikke kan få andet ud af det, kan vi dog vel få det ud af det, som står i fremsættelsestalen: at vi kan få neutraliseret virkningerne af den 16. almindelige vurdering.

Men jeg vil da godt sige, at det er kun en udsættelse, man får, for om 4 år har vi nøjagtig de samme problemer én gang til, og derfor var det måske på sin plads endnu en gang at overveje, om man ikke allerede nu skulle se at få udsat den 16. almindelige vurdering, sådan som fremskridtspartiet har foreslået, og så få gennemført en rigtig vurderingsreform. For hvad er egentlig forskellen på at vurdere til kontantvurdering og at følge de nugældende vurderingsprincipper? Vurderingsmændene har ikke kunnet finde ud af at vurdere efter de nugældende vurderingsprincipper og finde ud af, hvad en normal prioritering er, men så forventer man altså fra forslagsstillernes side, at de samme vurderingsmænd skal kunne finde ud af at vurdere til kontantvurdering og sidde og sætte kurser på alverdens ting, og den optimisme har jeg ikke.

Den eneste grund til, at jeg kan støtte forslaget, er, at det neutraliserer virkningerne af den 16. almindelige vurdering, og det er da i hvert fald noget, så vi vil godt se på det velvilligt én gang til.

Gudme (RV):

Når et lovforslag dukker op med et halvt års mellemrum, er det svært at sige noget nyt hver gang, og så er det bedre at lade være med at sige noget. Jeg skal derfor for mit vedkommende henvise hr. Brixtofte til, hvis han ikke hørte det dengang, at læse det, jeg sagde til ham, da vi forhandlede lovforslaget her i salen den 1. april, det står i Folketingstidende sp. 8125-8126, og senere under anden behandling den 28. maj, hvor vi fik lejlighed til at uddybe vore synspunkter. Jeg havde da nogle bemærkninger til hr. Brixtofte på sp. 10596-10597 og igen på sp. 10610-10611. Der er forløbet 6 måneder og 19 dage siden dengang, men der er ingen ændringer i standpunktet.

Ebba Strange (SF):

Når så hr. Brixtofte er i gang med at læse alle disse spalter, kan han fortsætte med at læse, hvad mit partis ordfører, hr. Ømann, der ikke kan være til stede i dag, sagde ved den lej-

[Ebba Strange.]

lighed. Heller ikke fra socialistisk folkepartis side er der sket nogen ændringer i indstillingen til det foreliggende lovforslag.

Stetter (KF):

Som ministeren rigtigt gjorde opmærksom på, er den konservative gruppe denne gang medforslagsstiller, og vi kan anbefale, at kontantprincippet gennemføres ved kommende vurdering af landets faste ejendomme. Jeg henviser til vore bemærkninger ved tidligere behandlinger her i tinget, Folketingstidende 1975-76, første behandling sp. 8126 og anden behandling sp. 10598.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke denne gang indlade mig i nogen større debat om dette spørgsmål, det har vi jo haft tidligere, men jeg må stadig væk notere, at udgangspunktet er den almindelige vurdering. Jeg må antage, at begrundelsen er den, at vurderingen er af en fiktiv størrelse, men man bruger jo stadig væk denne fiktive størrelse og mener så, at man kan finde frem til nogle procenttal, hvorefter man kan beregne et fradrag, og så får man det, man kalder kontantvurdering. I realiteten er det stadig væk den almindelige vurdering, man bruger. Man skal bare finde frem til nogle fradragregler for at få et lavere niveau end det, man har.

For mig er det stadig væk ikke kontantvurdering. Skal vi have en kontantvurdering, må vi lægge bag os den vurdering, vi hidtil har haft, og gå ind i et helt nyt vurderingsprincip. Jeg sagde dengang, og det siger jeg stadig væk: kristeligt folkeparti er enig i, at det kan være rimeligt at gennemføre en kontantvurdering, men ikke med udgangspunkt i den almindelige vurdering, som forslaget her går ud på.

Må jeg så endelig sige, at når man fremfører, at ordningen skal være inflationsbekæmpende osv., og i dagspressen fremfører, at formålet skal være at dæmpe den huslejestigning, der vil fremkomme ved beboelse af egen bolig, er det ganske urimeligt, hvad man i anden sammenhæng har fremført, nemlig at belåningsgrænsen stadig væk skal være den almindelige vurdering.

Endvidere må jeg notere, at venstre også er med i et boligforlig, som da gerne skulle gælde til 1979, og det vil altså sige, at ordningen ikke kan få virkning før efter dette tidspunkt. Når nu vi netop sidder og forhandler om dette

spørgsmål, om 16. almindelige vurderings virkninger med hensyn til lejeværdiberegninger osv., synes jeg nok, det er lidt forhippet, at man nu fremsætter det forslag igen.

Dermed være som sagt ikke sagt, at vi ikke er positivt stemt over for at komme frem til en kontantvurdering, men som det allerede er sagt, mener vi, det må være rimeligt at vente, til vi får sagerne ordentligt undersøgt, og det vil sige, at efter næste, 17., vurdering må det være mulighed for at gennemføre en kontantvurdering. Inden den tid vil vi gerne være med til at udarbejde forslag, som kan bruges.

Fuglsang (DKP):

Jeg kunne såmænd nøjes med at sige, at med dette lovforslag er min velvilje over for venstreforslag så at sige sluppet op, i hvert tilfælde for i dag.

Der siges i bemærkningerne, at det, man tilstræber, er en mere retfærdig vurderingsform, men man kunne jo godt tilføje, at det i hvert fald ikke bliver en mindre kompliceret. Med hensyn til retfærdigheden er den jo i reglen et noget elastisk begreb og meget ofte afhængig af øjnene, der ser. De faktiske forhold med hensyn til det, det drejer sig om, er, som bl. a. Finanstidende netop har ofret en ledende artikel på, at ejendomsprisernes stigningstakt er noget nær den højeste, man har, og, som man skriver i Finanstidende, mindst dobbelt så stor som forbrugerprisindeksens. Selv om man udtaler sig gådefuldt om, hvad 16. almindelige vurdering vil bringe, er der vel ingen, der er i tvivl om, at tendensen vil være endog meget, meget klar. Det, som man stadig væk i retfærdighedens navn tilstræber, siges der, er med et kunstgreb, med kontantvurdering, at mindske det vurderingsresultat, man kommer til, formentlig med omkring 30 pct., og det vil også betyde, at hele beskatningsgrundlaget mindskes tilsvarende. Men her, ligesom mange andre steder, vil dette ikke komme til at stå som et isoleret fænomen, det vil betyde ændringer på andre områder i hele formuestrukturen og også i ganske væsentlig grad i hele prisudviklingen, og alt det er vi nok så betænkelige over for.

Arnfast (CD):

Adskillige ordførere har henvist til den tidligere behandling af det tilsvarende forslag, og jeg kan da også henvise til sp. 8130, hvor centrum-demokraterne stillede sig positivt over for tankerne bag dette. Det har ikke ændret sig,

[Arnfast.]

men som ministeren for skatter og afgifter sagde, foregår der jo et udvalgsarbejde, og ordningen lader sig næppe ændre før den 16. almindelige vurdering.

Vi må så på anden måde sikre, at den 16. almindelige vurdering ikke får de konsekvenser, at der kommer flere skattekroner ind gennem denne vurdering, og det vil nok også ske under de kommende forhandlinger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Jeg vil allerførst sige tak til de ordførere, der er positive over for lovforslaget. Formålet med forslaget er jo at indføre et mere retfærdigt vurderingsprincip. I dag skal vurderingen ske under hensyntagen til prioriteringen, og det betyder, at kurstab regnes med; dette betyder igen, at den offentlige vurdering angiver et beløb, der er langt højere end det beløb, der kunne indbringes ved kontant salg. Vurdering af fast ejendom adskiller sig hermed fra den værdiansættelse, der finder sted i forbindelse med opgørelse af f. eks. den skattepligtige formue, når det drejer sig om obligationer og andre værdipapirer.

Forslaget går ud på at indføre en kontantvurdering for faste ejendomme allerede ved den kommende 16. almindelige vurdering, således at vurderingerne ikke mere skal være afhængige af udsving i kurser, rentens højde eller ændring i betalings-sædvaner. Tidspunktet for indførelse af kontantvurdering vil være det rigtige nu. Vi står nemlig over for den kommende 16. almindelige vurdering, der kan betyde meget voldsomme stigninger i vurderingen af enfamilieshuse, ejerlejligheder og landbrugsejendomme. Et enfamilieshus skønnes således at stige med omkring 60 pct. i forhold til den 15. almindelige vurdering, en ejerlejlighed med 60 pct. og en landbrugsejendom med 90 pct. Hvis det ikke lykkes på anden måde at neutralisere virkningerne for boligudgiften og ejendomsskatterne af disse stigninger, vil dette lovforslags gennemførelse i hvert fald sikre, at stigningerne i vurderingerne ikke bliver nær så store. Da vi er midt i en periode, hvor alle skridt i retning af at bekæmpe inflationen er påkrævet, vil tidspunktet for indførelse af kontantvurdering derfor være det rigtige nu.

Venstre og det konservative folkeparti håber derfor, at der denne gang kan skabes et flertal for vedtagelsen. I forhold til vort lovforslag

sidste år er der kommet en række tekniske ændringer, idet vi har taget højde for den kritik, der blev rettet mod forslaget sidste gang, hvor man fra kritikernes side sagde, at vi ikke nøjagtigt havde beskrevet, hvordan kontantvurderingen skulle gennemføres. Det har vi nu haft mulighed for, således at man ikke kan rette nogen tekniske indvendinger imod det foreliggende lovforslag.

Endvidere må jeg have lov til at henvise skatteministeren til et papir fra skatteministeriet fra den 11. maj 1976, det er forslaget § 225 dengang, bilag 5, side 8, og jeg citerer:

»Den under A« – og det er det, vi taler om – »nævnte fremgangsmåde vil efter direktoratets opfattelse være vurderingsteknisk anvendelig også uden en længere forberedelsesperiode. Dels vil den muliggøre, at vurderingsrådene arbejder ud fra traditionelle forudsætninger, dels vil den kunne bringes i anvendelse uden en væsentlig omkostningsforøgelse i forhold til den hidtil anvendte vurderingsfremgangsmåde og uden at forringe de overordnede vurderingsmyndigheders kontrolmuligheder.«

Til skatteministeren vil jeg sige, at i den omstændighed, at skatteministeren trods alt er kommet på bedre tanker nu og er begyndt at undersøge virkningerne af en kontantvurdering, ligger en anerkendelse af, at venstres forslag er et fornuftigt forslag, et forslag, som i det mindste fortjener, at skatteministeren undersøger det. Men jeg vil sige, at det, at skatteministeren nedsætter et arbejdsudvalg, afholder ikke venstre fra at fremsætte sine lovforslag, for så kunne det være let for regeringen at få venstre til at undlade at komme med en række af sine lovforslag.

Jeg forstår, at arbejdsgruppen skal belyse, hvilke konsekvensændringer i anden lovgivning der skal gennemføres som konsekvens af en eventuel vedtagelse af venstres lovforslag, og det vil jeg sige tak til skatteministeren for. Det er sådan, at venstre altid har erkendt, at der skulle konsekvensændringer til inden for andre lovgivningsområder, og vi er glade for, at skatteministeren har taget de nødvendige skridt til, at man, når venstres forslag bliver vedtaget, kan komme med lovforslag til konsekvensændringer inden for andre områder. Vi er glade for, at skatteministeren har forberedt sig på den eventualitet.

Må jeg til fru Kirsten Jacobsen sige, at det er rigtigt, at den procentvise stigning for en

[Brixtofte.]

kontantvurdering kan være den samme, men det vil altid ske på et lavere niveau end efter den eksisterende vurderingsmetode, og derfor vil niveauet for vurderingerne efter venstres forslags vedtagelse altid og vedvarende være langt lavere end det nuværende.

Jeg vil sige til hr. Gudme, at det undrer mig, at det radikale venstres ordfører så åbent beklender, at der i 6 måneder og 19 dage ikke har fundet nogen tankevirkosomhed sted i det radikale venstre. Det undrer måske ikke os andre så meget, men det undrer mig, at hr. Gudme så åbent erkender, at al tankevirkosomhed i partiet er indstillet, i hvert fald på dette område.

Jeg forstår, at hr. Arne Bjerregaard har det ligesom ålen: det gælder om at sno sig, for sikken en snoet forklaring. Kristeligt folkeparti går på den ene side ind for princippet, på den anden side imod dets vedtagelse, går for det tredje ind for vedtagelse senere og for det fjerde ind for, at det ikke skal gennemføres nu.

Jeg vil over for kristeligt folkepartis ordfører oplyse, at dette forslag også står i kristeligt folkepartis principprogram, i hvert fald i det oprindelige, som jeg med interesse har læst, og det undrer mig, at kristeligt folkepartis ordfører ikke har samme indstilling som partiet til disse problemer.

Må jeg til sidst sige, at vi håber, at kristeligt folkeparti denne gang kommer på bedre tanker, for det er nu engang bedre at få flertal for sine forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Hvis jeg skulle bruge samme tonefald og ordvalg som ordføreren for forslagsstillerne, skulle jeg vel sige, at jeg ikke forventer herfra at kunne fortælle hr. Brixtofte, hvad det er, udvalget har fået til opgave. Det skal jeg afholde mig fra, og jeg skal bare sige, at det kommissorium, som arbejdsgruppen har fået, vil blive tilstillet både hr. Brixtofte og andre medlemmer af skatte- og afgiftsudvalget, så man kan gøre sig bekendt med den opgave, jeg har stillet udvalget. Det er ikke en opgave specielt i forbindelse med venstres forslag. Det er en opgave, der går ud på at belyse bl. a. dette område, fordele og ulemper og konsekvensvirkninger, men også en række andre ting i forbindelse med vores vurderingssystem.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da gerne bekræfte over for hr. Brixtofte, at kontantvurderingen står omtalt i vores programforslag, men der står kontantvurdering, der står ikke noget om, at man skal fastholde den almindelige vurdering og så finde frem til et eller andet tal, som man skal fratække for at komme frem til noget, man kalder kontantvurdering. Der står heller ikke noget om, at man skal fastholde en almindelig vurdering, hvorefter man kan belåne ejendommen for at få noget gunstigt på dette område, som fremført af venstre.

Jeg vil gerne spørge i denne forbindelse: hvilken inflationsdæmpende virkning er der i det, når man stadig væk kan belåne efter den almindelige vurdering? Så kan der ikke være nogen som helst inflationsdæmpende kraft i dette forslag.

Så noterede jeg, uden at sno mig som en ål, at såvel hr. Brixtofte som jeg er medlemmer af partier, som har indgået et boligforlig, som rækker ud over ikrafttrædelsesdatoen for dette forslag, og endelig har jeg til slut fremført, at det da må være rimeligt at undersøge forholdene bedre, således at vi kunne få et forslag, som det var, ja, jeg må vist godt sige agtværdigt for os alle at komme frem med i stedet for bare noget lapperi på en gammel vurderingsform. En ny vurderingsform, som vi tør kalde kontantvurdering, er det, vi vil arbejde for, ikke lapperi på det gamle vurderingssystem.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Hr. Arne Bjerregaard nævner boligforliget. Jeg vil godt spørge hr. Arne Bjerregaard: på hvilken måde strider dette lovforslag imod boligforliget? Selv ikke socialdemokratiet har nævnt dette argument, og derfor kan der jo nok være noget, der tyder på, at det skyldes hr. Arne Bjerregaards fantasi, når han taler om, at forslaget er i modstrid med boligforliget. Men jeg kunne godt tænke mig at få at vide: på hvilket punkt er dette forslag i strid med boligforliget, og hvorfor drager hr. Arne Bjerregaard boligforliget ind i betragtningerne omkring dette lovforslag?

Dernæst vil jeg sige til hr. Arne Bjerregaard, at det er korrekt, at venstres forslag ikke 100 pct. er en gyldig kontantvurdering, men hvis hr. Arne Bjerregaard skal vælge imellem den nuværende vurdering og venstres forslag, hvad kommer så nærmest den ideelle kontantvurdering, hr. Arne Bjerregaard?

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må nødvendigvis drage boligforliget ind i dette, fordi man rundt omkring i dette land, specielt vel i venstrepressen, har noteret sig, at fordi kristeligt folkeparti ikke ville stemme for dette forslag, ville man få forhøjet lejeværdi i de kommende år. Og så er det, jeg må spørge: gælder boligforliget ikke til udgangen af 1978? Jeg synes nok, det er rimeligt at drage det ind, når man ude omkring i landet postulerer, at man med dette forslag kunne få en lavere husleje i egen bolig i de omtalte år. Så strider det i al fald imod boligforliget.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Jeg vil foretrække, at hr. Arne Bjerregaard diskuterer med venstres ordfører fremfor at diskutere med nogle ude omkring i landet. Vil hr. Arne Bjerregaard ikke svare på mine to spørgsmål?

Hermed sluttede forhandlingene.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afskaffelse af kapitalvindingsskatten [af Ove Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 14. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Lovforslaget går ud at ophæve loven om særlig indkomstskat med virkning fra og med indkomståret 1977. Lovforslagets tekst og fremsættelsestalen udmærker sig ved overordentlig korthed. Til gengæld sætter bemærkningerne ny rekord i postuler og demagogi.

Ifølge bemærkningerne til forslaget er det femte gang, fremskridtspartiet har fremsat lovforslag om ophævelse af den særlige indkomstskat, og det kan derfor næppe komme bag på forslagsstillerne, at jeg må afvise lovforslaget.

42 Ft

Som begrundelse herfor vil jeg henvise til de argumenter, som tidligere er fremført af mig og de tidligere ordførere for socialdemokratiet. Jeg kan stadig ikke acceptere, at der skulle kunne opnås store arbejdsfri indtægter skattefrit, samtidig med at arbejdsindtægter underkastes en betydelig beskatning.

Som omtalt under første behandling i fredags af venstres forslag om ændring af lov om særlig indkomstskat føres der for tiden drøftelser om beskatningen af kapitalgevinster på fast ejendom mellem augustforligets partier. Disse drøftelser kan føre til ændringer i de gældende regler, men en fuldstændig ophævelse af loven må jeg afvise.

Ove Hansen (S):

Det er jo femte gang, fremskridtspartiet fremsætter forslag til lov om ophævelse af lov om særlig indkomstskat, og derfor skal jeg for femte gang afvise forslaget.

Aksel Pedersen (V):

Venstre fremsatte i forrige uge sit forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat, kapitalvindingsskat. Vi finder, at dette lovforslag er et rimeligt grundlag at arbejde ud fra, idet det fritager alle almindelige handler for kapitalvindingsskatten. Selvfølgelig er vi da villige til at se på alle de forslag, der vil mildne på den skat, men det her er jo ikke et forslag, der vil mildne på skatten, det betyder en total fjernelse. En total fjernelse kan være rimelig under visse forudsætninger, fordi det ikke er ret store summer, der kommer ind i kapitalvindingsskat i det hele taget. Spørgsmålet er, om de står i rimeligt forhold til det arbejde, der er med at indkræve dem. Det er en anden snak, men det kan vi komme tilbage til i udvalget.

Ebba Strange (SF):

Det har været en af socialistisk folkepartis kraftigste indvendinger mod det sidst indgåede forlig, augustforliget, at det så ensidigt er blevet pålagt lønmodtagerne i dette land at bære de økonomiske byrder, der er en følge af den økonomiske krise, Danmark er ude i.

Selv om fremskridtspartiet blandt så mange andre besynderlige bemærkninger, som det kan være lidt svært at få hoved og hale på, i sine bemærkninger til lovforslaget citerer mit partis ordfører, hr. Ømann, for at have sagt en af de tidligere gange, hvor det samme forslag har været behandlet, at loven er et helvede at administrere, skal jeg ikke benægte det. Men det skal